

túdinem; et ideo me ad ista deflexisse, quia illa nostris deforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno proelio quinque reges captos sterneret cum populis suis? Deinde cum adversum Gabaonitasurgeret proelium, et vereretur ne nox impediret victoriam, magnitudine mentis et fidei clamavit: Stet sol: et stetit, donec victoria consummareretur. Gedeon in trecenis viris de ingenti populo et acerbo hoste revexit triumphum. Jónathas adolescens virtutem magnam fecit in proelio.

℞. Impetum. 236.

Lectio v.

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de populo dicam patrum: qui cum essent parati ad repugnandum pro templo Dei, et pro legitimis suis, dolo hostium die laccessiti sabbati, maluérunt vulneribus offerre nuda corpora, quam repugnare, ne violarent sabbatum. Itaque omnes læti se obtulerunt morti. Sed Machabæi considerantes quod hoc exemplo gens omnis posset perire, sabbato etiam, cum ipsi in bellum provoca-

rentur, ulti sunt innocentium necem fratrum suorum. Unde postea stimulatus rex Antiochus, cum bellum accenderet per duces suos Lysiam, Nicanorem, Górgiam, ita cum Orientalibus suis et Assiriis attritus est copiis, ut quadraginta et octo millia in medio campi a tribus millibus prosternerentur.

℞. Congregatae. 236.

Lectio vi.

Virtutem ducis Judæ Machabæi de uno ejus milite considerate. Namque Eleazarus, cum supereminentem ceteris elephantem lorica vestitum regia adverteret, arbitratus quod in eo esset rex, cursu concito in medium legionis se prorupit: et abjecto clypeo, utraque manu interficiebat, donec perveniret ad bestiam, atque intravit sub eam, et subiecto gladio interemit eam. Itaque cadens bestia oppressit Eleazarum, atque ita mortuus est. Quanta igitur virtus animi! primo, ut mortem non timeret: deinde, ut circumfusus legionibus inimicorum, in confertos raperetur hostes, medium penetraret agmen, et contem-

pta morte ferocior, abjecto clypeo, utraque manu vulnerata molem bestiae subiret ac sustineret, post infra ipsam succederet, quo pleniori feriret ictu: cujus ruina inclusus, magis quam oppressus, suo est sepultus triumpho.

℞. Tua est potentia. 237.

℞. vij. Refulsit sol. 237.

℞. viij. Duo. 237.

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij.

Lectionem dicitur ij. et iij. ℞. sequentis Ferie ij.

Responsoria hujus Dominice dicuntur in sequentibus Dominicis usque ad Dominicam I. Novembris.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j.

Cap. j. c

ST paratum est regnum in conspectu Antiochi, et cepit regnare in terra Ægypti ut regnaret super duo regna. Et intravit in Ægyptum in multitudine gravi, in curribus, et elephantis, et equitibus, et copiosa navium multitudine: et constituit bellum adversus Ptolemæum regem Ægypti, et veritus est

Ptolemæus a facie ejus, et fugit, et ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit civitates munitas in terra Ægypti: et accepit spolia terræ Ægypti.

℞. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, et vade, libera fratres tuos in Galilæam: ego autem, et Jónathas frater tuus, ibimus in Galaaditim: * Sicut fuerit voluntas in cælo, sic fiat. ℞. Accingimini filii potentes, et estote parati: quoniam melius est nobis mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, et sanctorum. — Sicut fuerit.

Lectio ij.

ET convertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimo et quadragésimo tertio anno: et ascendit ad Israel, et ascendit Jerosolymam in multitudine gravi. Et intravit in sanctificationem cum superbia, et accepit altare aureum, et candelabrum luminis, et universa vasa ejus, et mensam propositionis, et libatoria, et phialas, et mortariola aurea, et velum, et coronas, et ornamentum aureum

quod in fácie templi erat : et commínuit ómnia.

R. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. **V.** In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et facta.

Lectio iij.

ET accépit argéntum, et aurum, et vasa concupiscibília : et accépit thesáuros occúltos, quos invénit : et sublátis ómnibus ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, et in omni loco eórum : et ingemuérunt príncipes, et senióres : vírgines, et júvenes infirmáti sunt, et speciósitas mulierum immutáta est. Omnis maritus sumpsit laméntum : et quæ sedébant in thoro maritali, lugébant : et commóta est terra super habitátes in ea, et univérsa domus Jacob induit confusiónem.

R. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum : * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omni-

potens. **V.** Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui magna. **Gloria Patri. Qui.**

Responsoria hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis iij. Feriis usque ad Dominicam I. Novembris.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. ij.

IN diébus illis surrexit Mathathías filius Joánnis, filii Simeónis, sacérdos ex filiis Jóarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin : et habébat filios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis : et Simónem, qui cognominabátur Thasi : et Judam, qui vocabátur Machabæus : et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron : et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem.

R. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel : * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitate Jerúsalem. **V.** Vir iste in pópulo suo mitis-

simus apparuit. — Hic est.

Lectio iij.

ET dixit Mathathías : Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritió- nem pópuli mei, et contritió- nem civitátis sanctæ, et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt : templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captiva abducta sunt : trucidáti sunt senes ejus in platéis, et júvenes ejus ceciderunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hereditávit regnum ejus, et non obtinuit spólia ejus?

R. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluisti templum tuum fieri in nobis : * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. **V.** Tu elegisti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratió- nis pópulo tuo. — Consérva.

Lectio iij.

ET scidit vestiménta sua Mathathías, et filii ejus : et operuérunt se cilíciis, et planxérunt

valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antiocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, et accéndere thura, et a lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentiéntes accessérunt ad eos : sed Mathathías, et filii ejus constánter steterunt.

R. Aperi óculos tuos Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos : * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras. **V.** Afflige oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam ; et custódi partem tuam. — Sed tu. **Gloria Patri. Sed.**

Responsoria hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis iij. Feriis usque ad Dominicam I. Novembris.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. ij. b

Respóndit Mathathías, et dixit magna voce : Et si omnes Gentes regi Antiocho obédiunt, ut discédant unusquisque a servitute legis patrum suórum, et

consentiatis mandatis ejus : ego et filii mei, et fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. Propitius sit nobis Deus : non est nobis utile relinquere legem, et justitias Dei : non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostrae mandata, ut eamus altera via.

R. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo Gentium dissipata est. **V.** Erat enim exercitus magnus valde, et fortis : et appropriavit Judas, et exercitus ejus in proelio. — Et.

Lectio ij.

Et ut cessavit loqui verba haec, accessit quidam Judaeus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin, secundum jussum regis : et vidit Mathathias, et doluit, et contremuerunt renes ejus, et accensus est furor ejus secundum iudicium legis, et insiliens trucidavit eum super aram : sed et virum, quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, et aram destruxit, et zelatus

est legem, sicut fecit Phinees Zamri filio Salomi.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino : * Et facta est laetitia magna in populo. **V.** In hymnis et confessionibus benedicbant Dominum. — Et.

Lectio iij.

Et exclamavit Mathathias voce magna in civitate, dicens : Omnis, qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me. Et fugit ipse, et filii ejus in montes, et reliquerunt quaecumque habebant in civitate. Tunc descenderunt multi querentes iudicium, et justitiam, in desertum : et sederunt ibi ipsi, et filii eorum, et mulieres eorum, et pecora eorum : quoniam inundaverunt super eos mala.

R. In hymnis et confessionibus benedicbant Dominum : * Qui magna fecit in Israel, et victoriam dedit illis Dominus omnipotens. **V.** Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino. — Qui. Gloria Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabaeorum.

Lectio j. Cap. ij. f

Et appropinquaverunt dies Mathathiae moriendi, et dixit filiis suis : Nunc confortata est superbia, et castigatio, et tempore everisionis, et ira indignationis. Nunc ergo, o filii, aemulatores estote legis, et date animas vestras pro testamento patrum vestrorum, et memento operum patrum, quae fecerunt in generationibus suis : et accipietis gloriam magnam, et nomen aeternum. Abraham nonne in tentatione inventus est fidelis, et reputatum est ei ad justitiam? Joseph in tempore angustiae suae custodivit mandatum, et factus est dominus Aegypti. Phinees pater noster, zelando zelum Dei, accepit testamentum sacerdotii aeterni.

R. Adaperiat. 234.

Lectio ij.

Jesus dum implevit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificatur in ecclesia, accepit hereditatem. David in sua misericordia conse-

cutus est sedem regni in saecula. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in caelum. Ananias, et Azarias, et Misael credentes, liberati sunt de flamma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. Et ita cogitate per generationem, et generationem : quia omnes, qui sperant in eum, non infirmantur. Et a verbis viri peccatoris ne timebitis : quia gloria ejus sterces, et vermis est : hodie extollitur, et cras non venietur : quia conversus est in terram suam, et cogitatio ejus perit.

R. Exaudiat. 235.

Lectio iij.

Vos ergo filii confortamini, et viriliter agite in lege, quia in ipsa gloriosi eritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consilii est : ipsum audite semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabaeus fortis viribus a juventute sua, sit vobis princeps militiae, et ipse aget bellum populi. Et adducetis ad vos omnes factores legis : et vindicatis vindictam populi vestri. Retribuite retributionem Gentibus, et intendite in

præceptum legis. Et benedixit eos, et appositus est ad patres suos.

R. Congregāti. 235.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. ij. g et iij.

Efunctus est Mathathias anno centesimo et quadragésimo sexto: et sepultus est a filiis suis in sepulcris patrum suorum in Modin, et planxerunt eum omnis Israel planctu magno. Et surrexit Judas, qui vocabatur Machabæus filius ejus pro eo: et adjuvabant eum omnes fratres ejus: et universi, qui se conjunxerant patri ejus, et preliabantur praelium Israel cum lætitia. Et dilatavit gloriā populo suo. Et persecutus est iniquos perscrutans eos: et qui conturbabant populum suum, eos succendit flammis: et repulsi sunt inimici ejus præ timore ejus, et omnes operarii iniquitatis conturbati sunt: et directa est salus in manu ejus.

R. Impetum. 236.

Lectio ij.

Et exacerbat reges multos, et lætificabat Jacob in operibus suis, et

in sæculum memoria ejus in benedictione. Et perambulavit civitates Juda, et perdidit impios ex eis, et avertit iram ab Israel. Et nominatus est usque ad novissimum terræ, et congregavit pereuntes. Et congregavit Apollonius Gentes, et a Samaria virtutem multam, et magnam ad bellandum contra Israel. Et exiit obviam illi: et percussit, et occidit illum: et ceciderunt vulnerati multi, et reliqui fugerunt. Et accepit spolia eorum: et gladium Apollonii abstulit Judas, et erat pugnans in eo omnibus diebus.

R. Congregata. 236.

Lectio iij.

Et cecidit timor Judæ, formido super omnes gentes in circuitu eorum. Et pervenit ad regem nomen ejus, et de proeliis Judæ narrabant omnes gentes. Ut audivit autem rex Antiochus sermones istos, iratus est animo: et misit, et congregavit exercitum universi regni sui, castra fortia valde: et aperuit ærarium suum, et dedit stipendia exercitui in annum: et mandavit illis

ut essent parati ad omnia.

R. Tua est potentia. 237.

SABBATO

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. iij. f

Et vidit Judas, et fratres ejus, quia multiplicata sunt mala, et exercitus applicabant ad fines eorum: et cognoverunt verba regis, quæ mandavit populo facere in interitum, et consummationem: et dixerunt unusquisque ad proximum suum: Erigamus dejectionem populi nostri, et pugnemus pro populo nostro, et sanctis nostris. Et congregatus est conventus ut essent parati in praelium: et ut orarent, et peterent misericordiam, et miserationes. Et Jerusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis ejus: et sanctum conculcabatur: et filii alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: et ablata est voluptas a Jacob, et defecit ibi tibia, et cithara.

R. Refulsit sol. 230.

Lectio ij.

Et congregati sunt, et venerunt in Maspha contra Jerusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunaverunt illa die, et induerunt se ciliciis, et cinerem imposuerunt capiti suo: et disciderunt vestimenta sua: et expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulacrorum suorum: et attulerunt ornamenta sacerdotalia, et primitias, et decimas: et suscitaverunt Nazaræos, qui implerant dies: et clamaverunt voce magna in caelum, dicentes: Quid faciemus istis, et quo eos ducemus? et sancta tua conculcata sunt, et contaminata sunt, et sacerdotes tui facti sunt in luctum, et in humilitatem. Et ecce nationes convenerunt adversum nos ut nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adjuves nos?

R. Ornaverunt. 230.

Lectio iij.

Et tubis exclamaverunt voce magna. Et post hæc constituit Judas duces populi, tribunos, et centuriones, et pentacon-

tárchos, et decuriónes. Et dixit his, qui ædificábant domos, et sponsábant uxóres, et plantábant vineas, et formidólósis, ut redirent unusquisque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas : Accingimini, et estóte fílii potétes, et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos, et sancta nostra : quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut autem fuerit volúntas in cælo, sic fiat. **R.** In hymnis. 230.

Ad Magnif. Añã. Refúlsit sol * in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis, et fortitúdo Génitium dissipáta est.

V. Vespertína orátio.

DOMIN. II. OCTOBRIS.

In I. Nocturno.

De libro primo Machabéorum.

Lectio j.

Exit autem Judas, et fratres ejus : Ecce contriti sunt inimici nostri : ascendamus

Cap. iv. e

nunc mundáre sancta, et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatióne desértam, et altáre profanáto, et portas exústas, et in átriis virgúla nata sicut in saltu, vel in móntibus, et pastophória diruta. Et scidérunt vestiméta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cinerem super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signórum, et clamavérunt in cælum.

R. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et faciát pacem in diébus vestris : * Concédát vobis salútem, et rédimat vos a malis.

V. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. — Concédát.

Lectio ij.

Tunc ordinávit Judas viros ut pugnarent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta. Et elégit sacerdotes sine mácula, voluntátem habétes in lege Dei : et mundavérunt sancta, et

tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanáto erat, quid de eo fáceret. Et incidit illis consílium bonum ut destrúerent illud : ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, et demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret Prophéta, et respondéret de eis.

R. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. **V.** Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iij.

ET accepérunt lápides íntegros secúndum legem, et ædificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius : et ædificavérunt sancta, et quæ intra domum erant íntrínsecus : et ædem et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum, et altáre incensórum, et mensam in tem-

plum. Et incensum posuérunt super altáre, et accendérunt lucernas, quæ super candelábrum erant, et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appendérunt vela, et consummavérunt ómnia ópera, quæ fécerant.

R. Congregáti sunt inimici nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

V. Dispérge illos in virtúte tua, et destrue eos prótector noster Dómine. — Ut. **Gloria Patri. Ut.**

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 18. cap. xlv.

Lectio iij.

Osteáquam gens Judæa cœpit non habére Prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat, instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliorem. Sic quippe intelligébat pópulus. ille carnális, quod prænuntiátum est

per Aggæum Prophétam, dicentem: Magna erit glória domus istius novissimæ plus quam primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse, paulo superius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promittens: Et movébo omnes Gentes: et véniet desiderátus cunctis Géntibus.

R. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémoires estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. **V.** Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercitui ejus in Mari rubro. — Et nunc.

Lectio v.

Talibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificátur per testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constructum est, et post captivitatem instaurátum. Propter hoc ergo nec Prophétas ex illo témpore hábuit illa gens: sed multis cláudibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsisque Románis, ne hanc Aggæi prophetiam in illa instau-

ratione templi opinarétur implétam. Non multo enim post, adveniénte Alexandro, subjugáta est: quando etsi nulla facta est vastatio, quóniam non sunt ausi ei resistere, et ideo placátum facillime súbditi receperunt: non erat tamen glória tanta domus illius, quanta fuit in suórum regum líbera potestate.

R. Congregátæ sunt Gentes in multitudine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. **V.** Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo poterimus subsistere ante faciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine Deus.

Lectio vij.

Deinde Ptolemæus Lagi fílius, post Alexandri mortem captivos inde in Ægyptum tránstulit: quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentissime inde dimísit: per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contrítii sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege

Alexandriæ Ptolemæo, qui est appellátus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Syriæ multis, et gravíssimis malis ad idóla coléndam compúlsi: templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitionibus Géntium, quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochoi dúcibus pulsus, ab omni illa idololatriæ contaminatióne mundávit.

R. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes gentes:

* Da pacem Dómine in diébus nostris. **V.** Créator ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

R. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduerunt montes ab eis:

* Et fortitúdo Géntium dissipáta est. **V.** Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropriávit Judas, et exércitus ejus in prelio. — Et fortitúdo.

R. vij. Duo Séraphim clamábant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

V. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. iv. f

An te matutínus surrexerunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni: et obtulerunt sacrificium secundum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecerunt. Secundum tempus et secundum diem, in qua contaminaverunt illud Gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in faciem, et adoraverunt, et benedixerunt in cœlum eum, qui prosperávit eis.

R. Dixit Judas. 227.

Lectio ij.

Et fecerunt dedicatió-nem altáris diébus octo, et obtulerunt holocausta cum lætítia, et sacrificium salutáris, et laudis. Et ornavérunt faciem templi corónis áureis, et

scútulis : et dedicaverunt portas et pastophória, et imposuerunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et avérsus est oppróbrium Gén-tium. Et státuit Judas, et fratres ejus, et univér-sa ecclésia Israel ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum lætítia et gáudio.

℞. Ornavérunt. 228.

Lectio iij.

ET ædificaverunt in témpore illo montem Sion, et per circúitum muros altos, et turres firmas, nequándo venírent Gentes, et conculcárent eum sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, et munívit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ.

℞. In hymnis. 228.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. v.

T factum est, ut audierunt Gentes in circúitu quia ædificátum est altáre, et San-

ctuárium sicut prius, irátæ sunt valde : et cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœpérunt occidere de pópulo, et pèrsequi. Et debellábat Judas filios Esau in Idumæa, et eos qui erant in Acrabatháne : quia circumsedébant Israelítas, et percússit eos plaga magna. Et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum, et in scándalum, insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túribus : et applicuit ad eos, et anathematizávit eos, et incéndit turres eórum igni cum ómnibus, qui in eis erant. ℞. Hic est. 228.

Lectio ij.

ET transívit ad filios Ammon, et invénit manum fortem, et pópulum copiósium, et Timótheum ducem ipsórum : et commísit cum eis prælia multa, et contríti sunt in conspéctu eórum, et percússit eos : et cepit Gazer civitátem, et filias ejus, et revérsus est in Judæam. Et congregátæ sunt Gentes, quæ sunt in Gálaad advérsus Israelítas, qui erant in fínibus eórum ut tóllèrent eos : et fugérunt

in Dátheman munitiónem.

℞. Tu Dómine. 229.

Lectio iij.

ET miserunt líttèras ad Judam, et fratres ejus, dicétes : Congregátæ sunt advérsus nos Gentes per circúitum, ut nos áuferant : et parant veníre, et occupáre munitiónem, in quam confúgimus : et Timótheus est dux exércitus eórum. Nunc ergo veni, et éripe nos de máribus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt : et captívas duxérunt uxóres eórum, et natos, et spólia, et peremérunt illic fere mille viros.

℞. Aperi óculos. 229.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. v. f

N diébus, quibus erat Judas, et Jónathas in terra Gálaad, et Simon frater ejus in Galilæa contra fáciem Ptolemáidis, audivit Joséphus Zachariæ filius, et Azariás princeps virtútis, res bene gestas, et prælia quæ facta sunt, et dixit : Faciámus et ipsi nobis no-

men, et eámus pugnáre advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his, qui erant in exércitu suo, et abiérunt Jánniam.

℞. Refúlsit. 230.

Lectio ij.

ET exívit Górgias de civitáte, et viri ejus óbviám illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus, et Azariás usque in fines Judææ : et cecidérunt illo die de pópulo Israel ad duo millia viri, et facta est fuga magna in pópulo : quia non audierunt Judam, et fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum, per quos salus facta est in Israel.

℞. Ornavérunt. 230.

Lectio iij.

ET viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israel, et Gén-tium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas, et fratres ejus, et expugnábant filios Esau in terra quæ ad Austrum est, et percússit Chebron et filias ejus : et muros ejus, et turres succéndit igni in